

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS★
1956 metų
gegužės mėn.
26
šeštadienis
Nr. 42 (1016)
★

Kaina 15 kap.

1956 m. gegužės 22 d.

TSRS finansų ministras
A. ZVEREVAS

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos K R E I P I M A S I S

į visas komjaunimo organizacijas, komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą tarybinį jaunimą

Brangūs draugai!

Komunistų partija ir Tarybinė Vyriausybė kreipiasi į visas komjaunimo organizacijas, į komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą tarybinį jaunimą, kviesdamos nusiųsti savo geriausius draugus statyti elektrinių, metalurgijos, chemijos, naftos perdirbimo ir mašinų gamyklų, rūdynų, anglies šachtų, geležinkelio, cemento ir surenkamojo gelžbetonio gamybos įmonių šalies rytiniuose ir šiaurės rajonuose ir Donbase.

Tai reikalinga tam, kad pilniau būtų naudojami labai turtingi šalies Rytų ir Šiaurės gamtos ištekliai, kad būtų užtikrintas sėkmingas partijos XX suvažiavimo iškeltų uždavinių įvykdymas.

Tarybų valdžios metais Sibire ir kituose šalies rytiniuose rajonuose nuveiktas didžiulis darbas. Neatpažįstamas tapo šis kraštas! Čia išaugo nauji miestai, pastatytos labai didelės gamyklos, fabrikai, šachtos ir rūdynai, nutiesta tūkstančiai kilometrų geležinkelio.

Tačiau šalies Rytų ir Šiaurės turtai dar toli gražu nepilnutinai naudojami. O šie turtai iš tikrųjų neišsėmiami. Pavyzdžiui, Sibire sutelkta iki 75 procentų visos Tarybų Sąjungoje esančios anglies atsargų ir iki 80 procentų hidroenergetikos išteklių, keturi penktadaliai miškų turto, stambiausi spalvotųjų ir retųjų metalų, geležies rūdų, cheminės žaliavos telkiniai. Didelių galimybių čia yra ir žemės ūkiui vystyti — grūdų ir gyvulininkystės produktų gamybai. Dabar mes turime visas sąlygas ir priemones išsivystinti šalies ryti-

niams rajonams paspartintais tempais, jų begaliniam gamtos turtams pajungti tarnauti liaudžiai, didžiajam komunistinės statybos reikalui.

Šeštajame penkmetyje apie pusę visų kapitalinių idėjų bus skirta šalies rytiniams rajonams vystyti. Per 2—3 penkmečius Sibire bus sukurta trečioji galinga šalies metalurgijos bazė, kuri gamins 15—20 milijonų tonų ketaus per metus. Jau 1960 metais čia turi būti išgauta anglies ir išlydyta ketaus daugiau, negu visoje Tarybų Sąjungoje 1950 metais. Prie galingų Rytų Sibiro upių bus pastatytos didžiausios pasaulyje hidroelektrinės. Vien tik Bratsko hidroelektrinė prie Angaros duos tiek elektros energijos, kiek Kuibysėvo ir Stalingrado hidroelektrinės duos kartu paimtos. 1960 metais rytiniuose rajonuose bus pagaminta žymiai daugiau elektros energijos, negu visoje Tarybų Sąjungoje 1954 metais. Šeštojo penkmčio metais Rytuose reikės pastatyti daugiau kaip 100 mašinų gamyklų, kurios gamins visų rūšių mašinas, mechanizmus, aparatūrą ir prietaisus.

Besivystanti rytinių rajonų pramonė reikalauja žymiai išplėsti geležinkelio tinklą. Šeštajame penkmetyje numatyta pastatyti ir atiduoti eksploatuoti Magnitogorsko—Abdulino, Stalinsko—Abakano, Barnaulo—Omsko geležinkelio linijas, nutiesti naujus plieninius kelius dirvonų ir plėšinių įsisavinimo rajonuose.

Jau statomas Sokolovsko—Sarbaisko rūdų sodrinimo kombinas, Karagandos metalurgijos gamykla, Atasuiskio rūdos telkinio

įmonės, Krasnojarsko hidroelektrinė prie Jenisejaus, Bratsko hidroelektrinė prie Angaros, Buchtarmos hidroelektrinė Kazachstane. Stoją rikiuotėn Kanskos medvilninių audinių kombinato pirmoji eilė Krasnojarsko krašte. Statomos Novosibirsko turbogeneratorių, Pavlodaro kombinatų, Omsko naftos perdirbimo ir kitos gamyklos. Pastatyta eilė įmonių Tolimojoje Šiaurėje.

Šalies rytiniuose rajonuose gyvena ir dirba milijonai tarybinių žmonių, jie myli savo kraštą, juo didžiuojasi. Bet daugelis šių rajonų dar nepakankamai apgyvendinti, ir šių rajonų gyventojai laukia naujo papildymo savo darbščiai ir dariniai šeimai. Tūkstančiai jaunuolių ir merginų jau atvyko prie Angaros krantų, kur statoma didžiausia pasaulyje hidroelektrinė. Irkutsko komjaunuoliai nusiuntė šimtus jaunų darbininkų statyti būsimos Irkutsko—Bratsko elektros tiekimo linijos. Pirmieji Lenino komjaunimo pasiuntiniai atvyko į Kazachstaną stepėse esančią milžinišką statybos aikštę, kur statomas metalurgijos kombinas, liaudies pavadinamas „Kazachstano Magnitka“.

Visiems šiems didingiems planams įgyvendinti reikės naujų šimtų tūkstančių darbininkų. Tai turi būti drąsūs, stiprūs, nesibijantieji sunkumų, narsūs jauni žmonės, degantieji troškimu skirti savo energiją tarybinės liaudies labui. Tokių žmonių mūsų šalyje yra!

Partija ir Vyriausybė kreipiasi į visas komjaunimo organizacijas, komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą tarybinį jaunimą, kviesdamos 1956—1957 metais iš savo tarpo skirti 400—500 tūkstančių jaunuolių ir merginų, kurie imtųsi statyti rytiniuose rajonuose naujas gamyklas, hidroelektrines, anglies šachtas, rūdynus ir kitas įmones, o taip pat geležinkelius.

Komjaunimas — ištikimas partijos padėjėjas. Jis visuomet karštai atsiliepavo į visus partijos kvietimus, drąsiai eidavo į pačius atsakingiausius ir sunkiausius darbo barus ir garbingai įvykdavo savo pareigą Tėvynei. Prisiminkite didvyriškus Komsoolsko prie Amūro — jaunystės miesto Tolimuosiuose Rytuose — statytojus, prisiminkite Uralo ir Kuzbaso metalurgijos milžinus statiusių spartuoliškų komjaunimo brigadų pasiaukojantį darbą! Nevystančią šlovę nusipelnė Lenino komjaunimo pasiuntiniai ir mūsų dienomis, atlikę puikų žygdarbį kovoje už dirvonų ir plėšinių įsisavinimą.

Jaunimo atkaklaus darbo dėka milijonai hektarų anksčiau dirvonavusių žemių pajungtos tarnauti tarybinei liaudžiai.

Nėra abejonės, kad ir ši kartą tarybinis jaunimas karštai atsilieps į Partijos ir Vyriausybės kvietimą, pasiaukojančiu darbu Sibiro, Tolimųjų Rytų, Tolimosios Šiaurės, Kazachstano ir Donbaso statybose pagausins šlovingas komjaunimo tradicijas.

Partija ir Vyriausybė yra įsitikinusi, kad Maskvos, Leningrado, Kijevo, Minsko, Odesos, Charkovo, Rostovo prie Dono, Tbilisio, Baku, Jerevano ir kitų stambių šalies miestų komjaunu-

liai parodys čia pavyzdį. Stambiuose pramonės centruose dabar yra darbo jėgos rezervų, ir šių rezervų perkėlimas į rytinius rajonus yra valstybiškai tikslingas reikalas.

Partijos ir Vyriausybės kvietimui, be abejo, pritaris ir jaunimas, kuris baigė arba baigia vidurinę mokyklą. Dalyvavimas statant šeštojo penkmčio įmones atvers jam viliojančias perspektyvas, platų ir šlovingą kelią į darbo gyvenimą.

Į statybininkų elles ateina ir demobilizuoti kariai. Išauklėti didžiojo atsidavimo socialistinei Tėvynei dvasia, užgrūdinti kovoje su sunkumais, jie turi būti visiems jauniesiems statybininkams didžio sąmoningumo, organizuotumo, drausmės pavyzdys.

Šiuo kvietimu kreipdamosi į jaunimą, Partija ir Vyriausybė laiko reikalingu tiesiog ir atvirai pasakyti apie sunkumus, kurie laukia naujakurių. Jaunieji bičiuliai! Iš pradžių jūs neturėsite tokių buitinių patogumų, prie kurių jūs pripratote dideliuose miestuose. Ne iš karto atsiras gerai sutvarkytos gyvenvietės su gerais namais ir klubais—visa tai jums teks sukurti savo rankomis. Todėl į naujas statybas turi vykti valingi, ištvermingi, tvirtos dvasios žmonės, nesibijantieji sunkumų ir pasirengę juos įveikti.

Partinės, tarybinės, komjaunimo ir profsąjunginės organizacijos turi apsvarstyti šį Kreipimąsi komjaunuolių ir jaunimo bendruose susirinkimuose, išaiškinti jaunuliams ir merginoms kvieti-

mo dirbti į šalies rytinius ir šiaurės rajonus svarbą bei reikšmę, parinkti iš laisvai pareiškusių norą vykti į naujas statybas jaunimo tarpo tuos, kurie sugeba darbais pateisinti kolektyvo patikėjimą.

Partija ir Vyriausybė tikisi, kad komjaunuoliai ir jaunimas, pareiškę norą dirbti naujosiose statybose, tai sutiks kaip rimtą Partijos ir Vyriausybės pavedimą, kaip garbingą pareigą Tėvynei ir vyks ten ne kaip svečiai arba sezoniniai darbuotojai, o kaip tikri šeiminkai, nusprendę iš pagrindų pertvarkyti šiuos nepaprastai turtingus kraštus.

Šiuo metu visuose Tarybų šalies kampečiuose žmogus gali gyventi pilnakraujį gyvenimą, aktyviai dalyvauti socialistinėje statyboje, naudotis visomis kultūros gėrybėmis. Naujųjų statybų rajonuose vis labiau plečiasi gyvenamųjų namų ir kultūrinių - buitinių pastatų statyba. Dabar šios vietos ne tokios jau atkampios, kokios jos buvo anksčiau. Radijas, kinas, bibliotekos, klubai čia seniai įėjo į tarybinių žmonių buitį. O kai iš stambiųjų miestų ir pramonės centrų atvyks tūkstančiai jaunųjų statybininkų, bus dar linksčiau. Jūs, jaunieji bičiuliai, būsite ne tik gamyklų, šachtų, elektrinių, geležinkelio statytojai, bet ir priešakinės kultūros skleidėjai šiuose rajonuose.

(Nukelta į 4 psl.).

PAVASARIS MARYTĖS MELNIKAITĖS VARDŲ KOLŪKYJE

Kolūkio aktyvas — kovotojų už aukštą derlių avangarde

(Iš kolūkio partinės organizacijos sekretoriaus S. Baltrušio pasakojimo)

Kaip ir kiekviename darbe, taip ir šiuo metu, vykdamas pavasario sėją, sėkmę nulemia žmonės, jų aktyvus dalyvavimas darbe.

Kolūkio partinė organizacija, atkreipusi rimtą dėmesį į savalaikį pasiruošimą pavasario lauko darbams, subūrė platų aktyvą, kolūkio valdybai padėjo parinkti kadrus.

Štai, partinei organizacijai rekomenduojant, kolūkio valdyba paskyrė IV laukininkystės brigados brigadininku komunistą Katinienę, kurios vadovaujama brigada balgė grūdinių kultūrų sėją. Nuo jos neatsilieka ir Trumpicko vadovaujamos III laukininkystės brigados žemdirbiai.

Partinės organizacijos iniciatyva organizuotas socialistinis lenktyniavimas tarp brigadų bei atskirų kolūkiečių. Kiekvieną penkiadienį suvedami kolūkinio darbo rezultatai. Masiniam politiniam darbui

sėkmingiau vesti padeda vietos vidurinės mokyklos mokytojai, jos direktorius V. Karūza.

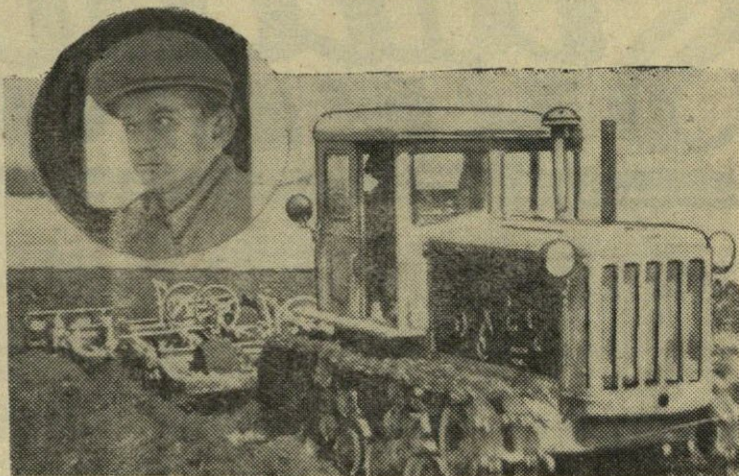
Tačiau mes galėtume dar sparčiau vykdyti visus politinius ir ūkinius uždavinius, jei partinė organizacija ir as pats nepavaduotume kolūkio valdybos bei pirmininko drg. Budreikos, kuris į partinės organizacijos nurodymus nekreipia dėmesio. Būti komunistu ir nevykdyti partinės organizacijos nutarimų — nesuderinama su jo pareigomis.

Kolūkio komunistai reikalavo, kad kuo geriau būtų panaudojami pavasario darbuose arkliai, bet drg. Budreika į tai nekreipė dėmesio. Daug arklių ir šiuo metu „atostogauja“.

—Gerai, kad traktoriai šįmet dirba geriau, kitu atveju sėtume iki liepos mėnesio, — sako drg. Baltrušas, — mes visi dėkingi mūsų mechanizatoriams. Jie dirba gerai.

Pasiaukojančiai dirba ir kolūkiečiai. A. Braknienė, J. Gudas, K. Bernatavičius, Pr. Vateika, Br. Kavoliūnas, Alb. Jonuška, apie 70 metų senukas P. Indilas ir kiti aktyvūs kovotojai už šių metų gausų kolūkinį derlių.

Palankios sąlygos, stipri traktorinė brigada, nuširdus kolūkiečių darbas ir kolūkio aktyvo įsiliesimas į kovą už aukštą šių metų derlių — duoda galimybę laiku įvykdyti pavasario sėją.

A. Vilėniškis ir Namiejūnas su traktoriumi DT-54 Nr. 62, dirbdami dviem pamainomis, paruošė sėjai daugiau kaip 150 ha kolūkio dirvų.

J. Stančiko nuotr.

Pirmasis naujojo penkmečio pavasaris

Jau nuo viduržiemio laukėme pavasario ir ruošiamės jo darbams, bet kaip tyčia ir šiais metais pavasaris vėlyvas. IV laukininkystės brigados dirvos, numatytos apsėti pavasarį, buvo suartos rudenį, todėl vos tik nutirpus sniegui pradėjome atrankinį jų ruošimą sėjai. Mums į pagalbą atėjo Skapiškio MTS penktosios traktorinės brigados mechanizatoriai. Tuo pasinaudodami, visus lauko dar-

bus atliekame sparčiausiu — mechanizuotu būdu. Traktoriais ne tik ruošiamės dirvą, bet ir sėjame. Praplėtėme pasėlių plotus, įdirbdami 17 ha nusaustintų pelkių. Dalį jų apsėjome liniais, kitas — vasarajumi ir kultūrinėmis žolėmis. Grūdinių kultūrų sėją, skaitant nuo lauko darbų pradžios, užbaigėme per 15 dienų, per 3—4 dienas pasėsime ir kitas kultūras. Visą vasarą pasėjome gerai paruoš-

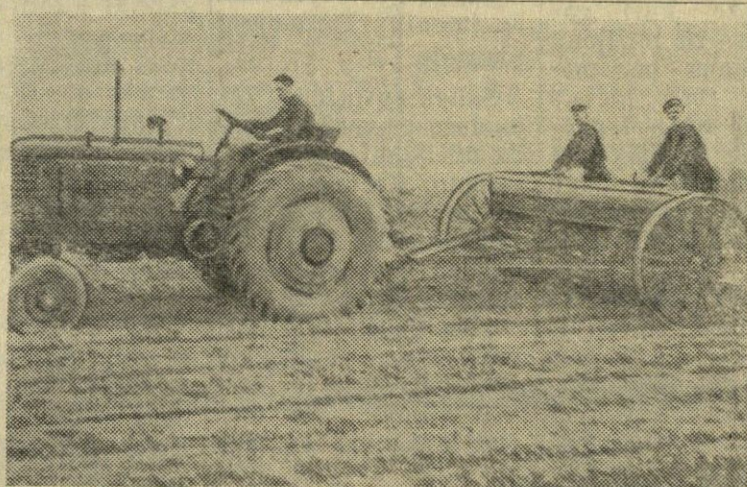
toje, vietinėmis ir mineralinėmis trąšomis patreštoje dirvoje tik eilinėmis sėjamosiomis. Taip pat mašina sodinsime ir bulves. Simonas Jonuška, Bronius Kavoliūnas, Anelė Kavoliūnaitė ir kt. brigados žemdirbiai, kruopščiai dirbdami, kovoja už kokybišką sėjos atlikimą trumpiausiais terminais, siekia, kad šis pirmasis naujojo penkmečio pavasaris užtikrintų aukštą visų kultūrų derlių.

Anksčiau, kaip kitose, taip ir mūsų brigadoje nebuvo kreipiama dėmesio į sėjomainas. Vienoje vietoje net kelis metus iš eilės buvo sėjamos tos pačios kultūros, o dėl to neužderėdavo ir derlius. Šįmet šią žalą praktiškai išgyvendiname, griežtai prisilaikydami pagrindinių agrotechnikos reikalavimų sėjomainoje.

Mūsų tikslas — jau šiais metais brigados laukuose išauginti gausų visų kultūrų derlių.

A. Katinienė

IV laukininkystės brigados brigadininkas

Skapiškio MTS V traktorinės brigados traktorininkas Bronius Breskus, vairuodamas traktorių „Belorusj“, jau apsėjo grūdinėmis kultūromis virš 70 ha dirvų.

J. Stančiko nuotr.

DARBO DIENA KOLŪKYJE

(Reportažas)

—Ilgiau laukti nebegalima, jau ir taip pavasaris vėlyvas, — tariasi IV laukininkystės brigados žemdirbiai pirmomis gegužės dienomis, — reikia judėti, nors pasirenkant kalnelius.

Trečios ir ketvirtos laukininkystės brigadų laukuose, vos prašvitus gegužui, užvirė darbas. Nenorėjo pasilikti ir kitų brigadų žemdirbiai. Diena iš dienos vis smarkiau užė traktoriai, užpakalyje palikdami vis didesnius išpurentos žemės plotus. Netrukus dirvoje pa-

sirodė ir Breskaus vairuojamo traktoriaus tempiama sėjamoji. Darbas kolūkio laukuose virte virė. Trečiame darbų penkiadienyje Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelė atsidūrė pirmoje vietoje rajone pagal pavasario sėjos tempus. Kaip tik tuo susidomėję mes ir išsiruošėme aplankyti kolūkio žemdirbius.

Tik išvykę iš Kupiškio priešais sutinkame kolūkio pirmininką Joną Budreiką. — Mes pas jus, o kur gi jūs? — užklausiame jį.

—Reikalai. Pačiame įkarštyje sėja, o čia, žiūrėk, vėl atsiranda naujų darbų, — pasakoja Budreika.

—Gavome drenažo vamzdelių, taigi ir išsiruošėme į geležinkelio stotį jų atsiliinti, parsigabenti.

Po valandos mes jau kolūkyje. Užsukome į kolūkio kontorą. Jeigu žiemą čia niekad nestigdavo žmonių, atvykusių įvairiais reikalais, tai dabar kaip pašluota — tik įskaitininkė Alma

Tumaitė, nenutverdama po ranka darbo, dailosi pro langus. Ką gi, ir mums čia ne vieta. Ketvirtos brigados laukus drebina traktoriaus gausmas. Pasukę tą kryptimi netrukus pamatome juoduojant išartų durpynų plotą, o po jį — sparčiai burzgantį traktorių. Pasirodo, čia, kur anksčiau buvo pažliugusi pelkė, dabar, ją nusaustinus, paruošta 12 ha purios dirvos.

—Dirbdamas tokiuose masyvuose kaip šis, — pasakoja antros pamainos traktorininkas Namiejūnas, — dienos išdirbio normas visuomet įvykdau dvigubai... Jo žodžius patvirtina ketvirtos brigados brigadininkė Anelė Katinienė, kurią mes be vargo suradome brigadoje.

—Jei ne MTS technika, sunku būtų suspėti su pavasariu, nes arkliai šiemet silpni darbai, — pasakoja brigadininkė. Vien traktorininkų Alfonso Vilėniškio ir Petro Beinorio kruopštaus darbo dėka šiandieną

jau pasėtos visos grūdinės kultūros, baigiamos techninės.

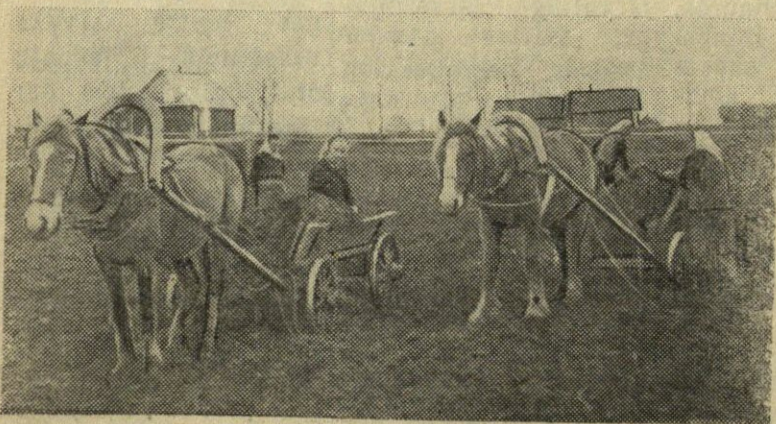
Prie kelio, vedančio į antrąją brigadą, dirvoje triūsia moterys. Vienos iš jų verčia iš vežimo mėsą, kitos skirsto jį.

Grįždami iš brigadų dar užsukome į kontorą. Čia traktorinės brigados brigadininkas Anisimas Ramonėno telefonu barasi su Skapiškio MTS dispečeriu Bironu.

—Dėl menkų niekų stovi traktorius KD-35. Kaip greičiau atsiųskite mechaniką arba leiskite remontuoti patiemis, — reikalaujančiu tonu rėžia brigadininkas. Pasirodo, barniai padėjo. Už valandėlės atvyko pagalba iš MTS, o už kitos — suburzdė traktorių, laisvai mėtųdamas į orą melsvų dūmų kamuolėlius.

Diena, atrodo, trumpas laiko tarpas, o ypač dirbant. Bet neveltui liaudis sako, kad pavasario diena rudens savaitę maitina. Tą pulkiai supranta žemdirbiai.

St. Juozaitis

Ketvirtos laukininkystės brigados moterys rūpinasi, kad šiais metais gausiai užderėtų ne tik javai, bet ir cukriniai runkeliai. Nuotraukoje: trešiamą cukriniams runkeliams skirta dirva.

J. Stančiko nuotr.

Paremkime vertingą plungiečių iniciatyvą

Gerai pasiruoškime naujiems mokslo metams

TSKP XX suvažiavimas iškėlė didelius uždavinius liaudies švietimo įstaigų darbuotojams. Dabar, kada rajono mokyklose prasidėjo keliamieji ir baigiamieji egzaminai, reikalinga netik juos pravesti aukštame politiniame - idėjiniame bei dalykiniame lygyje, bet tuo pačiu tinkamai ir laiku pasiruošti naujiems 1956-57 mokslo metams.

Ypač vertingą iniciatyvą pasiruošiant naujesiems mokslo metams parodė Plungės rajono gamybinių, visuomeninių, šefavimo organizacijų, kolūkių ir liaudies švietimo įstaigų darbuotojai. Paremdami plungiečių iniciatyvą, rajono liaudies švietimo įstaigų darbuotojai, pasiruošiant naujiems mokslo metams, turi padaryti atitinkamas išvadas iš klaidų, prileistų praeitais mokslo metais.

Nors 1955-56 mokslo metais visos mokyklos buvo pilnai atremontuotos, tačiau tokių mokyklų, kaip Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinė mokykla (direktorius drg. Jonuška), Vėžionių pradinė mokykla (vedėja drg. Galvonaitė), Migonių pradinė mokykla (vedėja drg. Raščiuvienė) remontas vyko iki pat rugpjūčio mėn. pabaigos.

Eilėje mokyklų mikrorajonų ir apylinkių nebuvo pravesta tiksliai 7-15 metų amžiaus vaikų registracija. Pvz., Palėvenės apylinkėje (pirmininkas drg. Pukėnas) 24 vaikai nebuvo įtraukti į sąrašus, blogai registraciją atliko Vėželių apylinkės taryba (pirmininkas drg. Gūra), Morkūniškio pradinė mokykla (vedėja

drg. Ūdraite) ir kiti.

Norint pradėti be jokių sutrukdytųjų naujuosius mokslo metus reikalinga, jau dabar, tam imtis efektyvių priemonių. Rajono liaudies švietimo skyrius patikslino mokyklų mikrorajonus, patvirtinta rajono vykdomajame komitete moksleivių registracijai pravesti komisijų sudėtis. Dabartiniu metu suregistruoti visi 1949 ir 1950 gimimo vaikai (t. y. vaikai, kurie turi 7 ir 6 metus).

Visos rajono mokyklos aprūpintos kuru. Š. m. gegužės 21 d. įvykusiame liaudies švietimo įstaigų vadovų pasitarime nutarta iškviesti į socialistinį lenktyniavimą pasiruošiant naujesiems mokslo metams Rokiškio rajoną. Įsipareigota atremontuoti mokyklas bei kitas liaudies švietimo įstaigas ir mokyklinį inventorių sekančiais terminais:

a) pradinėse mokyklose baigti remontą iki š. m. birželio 15 d. (visose ūkišku būdu);

b) septynmetėse mokyklose — iki liepos 15 d.;

c) vidurinėse mokyklose — iki rugpjūčio 1 d.;

d) pradėti statyti VI. Rekašiaus vardo vidurinę mokyklą (1956 m. III-jame ketvirtyje);

e) praplėsti internatų skaičių iki 5, įsteigiant naujus internatus prie Adomynės ir Makšvyčių septynmetėse mokyklų;

f) pastatyti naują septynmetę mokyklą Ciononyse iki rugsėjo 1 d.;

g) perkelti miesto vaikų darželį į naujas erdvesnes

patalpas iki rugpjūčio mėn. 1 d.

Tuo pačiu mokyklų vadovai įpareigoti pilnai iki rugsėjo mėn. 1 d. aprūpinti mokytojus butais, kuru, šviesa (kaimo vietovėse).

Įgyvendinant privalomą vidurinį apmokymą didelį vaidmenį vaidina tinkamas mokyklų tinklas. Ryšium su dideliu nuotoliu nuo kitų vidurinių mokyklų, Virbališkių ir Adomynės septynmetės mokyklos yra numatytos reorganizuoti į vidurines. Numatoma žymiai išplėsti kaimo jaunimo mokyklos atskirus filialus.

Vykdam politechninį apmokymą labai svarbu materialinės bazės sudarymas, t. y. dirbtuvių įrengimas ir jų aprūpinimas įrankiais. Jau dabar gautas kai kuris inventorių, kaip kino aparatūra, elektros stotis ir t. t., tačiau šis darbas eina labai lėtai tempais. Mokyklų direktoriams (ypač vidurinių mokyklų) reikalinga dabar pagalbėti ir jau suplanuoti klases taip, kad būtų galima įrengti atskiras mokyklų dirbtuves.

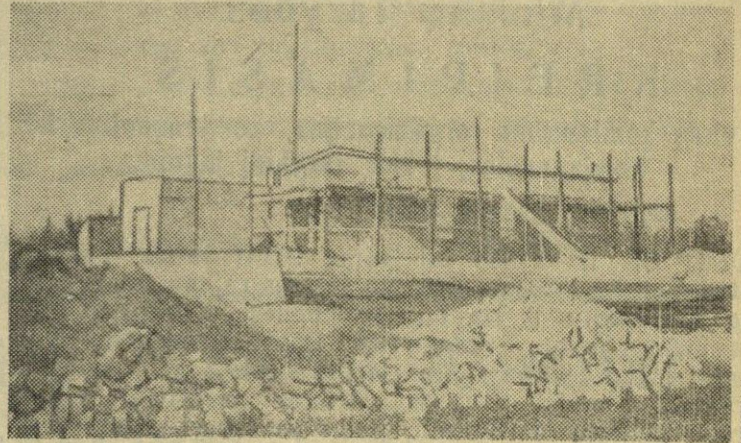
Pasiruošiant naujiems mokslo metams negalima pamiršti ir mokymo-bandomųjų sklypų. Jie turi būti prižiūrimi, atliekant praktikos darbus per visas atostogas.

Draugai liaudies švietimo įstaigų darbuotojai! Tik kruopščiai ir nuosirdžiai dirbant, padedant visuomeninėms organizacijoms, bus galima tinkamai pasiruošti naujesiems 1956-57 mokslo metams.

St. Janilionis

Rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas

ŠEŠTOJO PENKMEČIO STATYBOS

Ryšium su Kupiškio Statybos-remonto kontoros darbo apimtys plėtimu, šeštajame penkmetyje miesto pakraštyje pradėta šios kontoros gamybinio sektoriaus statyba. Jau pastatyta ir veikia lentų džiovykla, baigiamas statyti jėginei pastatas, padėti pamatai dirbtuvių ir mašinų garažui. Geriausi statybininkai: P. Sokas (mūrininkų brigados brigadininkas), V. Juodviršis (mūrininkas), A. Žlaubė, A. Skėrinskas (pagalbiniai darbininkai) kasdien viršija dienos užduotis. N u o t r a u k o j e: naujosios statybos aikštė. Statomas jėginei pastatas.

J. Stančiko nuotr.

Lenktyniaujančiuose rajonuose

P R A N E Š I M A S

apie vasarinių kultūrų sėjos eiga Kupiškio ir Panevėžio rajonų kolūkiuose 1956 m. gegužės 25 d.

(procentais palyginti su planu)

	Kupiškio rajonas	Panevėžio rajonas
Viso pasėta vasarinių kultūrų	33,0	37,4
Daugiamečių žolių išėjimas	83,1	74,0

Lenktyniaujančiuose kolūkiuose

P R A N E Š I M A S

apie vasarinių kultūrų sėjos eiga „Vedrupio“ ir „Mūsų rytojaus“ kolūkiuose 1956 m. gegužės 25 d.

(procentais palyginti su planu)

	„Vedrupio“ kolūkis	„Mūsų ry- tojaus“ kol.
Viso pasėta vasarinių kultūrų	33,5	40,8
Cukrinių runkelių	100,0	68,5
Daugiamečių žolių išėjimas	100,0	70,0

Artėjant jaunystės, grožio ir džiaugsmo šventei

Pavasaris! Argi gali būti kas gražesnio už pirmąjį pavasarinio žiedo kukių žvilgsnį, už pačią jaunystę?! Pavasari, tu nesulaikomas, jaunyste, tu nesutramdoma! Pavasaris ir jaunystė, grožis ir daina žygiuoja per Didžiąją žemę, žemę gėrio, laimės ir džiaugsmo.

Džiaugsmingos jaunimo šventės sutikimui su didžia jaunatviška energija ir entuziazmu ruošiasi rajono komjaunimo organizacija bei jaunimas. Tai didelis žingsnis pirmyn, vystant meno savišlavę bei sportinius pasiekimus. Rajono jaunimo festivalis įvyks birželio mėn. pabaigoje. Jaunimas turi pademonstruoti savo organizuotumą, mokyklą perduoti liaudžiai viską, kas įdomu, patrauklu ir gražu.

Festivalis—tai ne paprasta apžiūra visų meno savišlavės šakų, o apžiūra pačių įvairiausių dalykų. Festivalio programoje gali įeiti įvairūs liaudies instrumentai, kaip kanklės, smuikai, armonikos, skudučiai, būgnai, gitaros ir kt. Nereikia palikti nuošalyje to-

St. Žemaitis

Rajono org. k-to festivaliui
pravesti pirmininkas

kių dalykų, kaip kaimo kapelių, dailiojo skaitymo, deklamacijų, inscenizacijų, savo kūrybos, senoviškų žaidimų bei dainų.

Eilė rajono kolektyvų paruoš rajoniniam festivaliui įdomią ir turiningą programą. Jeigu dabartiniu metu „Vedrupio“, „Sakalo“, „Neries“, „Juodpėnų“, „Žalgirio“, „Pirmūno“, „Aušros“ ir eilė kitų kolūkių aktyviai ruošiasi šiam svarbiui įvykiui, tai tokie kolūkiai kaip „Pakupys“, „Ateitis“, „Šetekšna“, „Bugaikiškiai“ ir kt.—silpnai.

Prie pasiruošimo rajono festivaliui didelę pagalbą teikia kolūkių komjaunimo organizacijos. „Vedrupio“ kolūkių komjaunimo organizacija (sekretorius A. Masytė) jau paruošė 40-ties žmonių chorą, „Sakalo“ kolūkių (sekretorius S. Audikaitė) paruošė J. Žemaitės „Piršlys“, „Laisvės“ kolūkių (sekretorius P. Ribokas) repetuoja Dauguvie-

čio „Laimė“, „Artojo“ kolūkių (sekretorius Biškauskas) rajono jaunimo festivaliui pastatys A. Vienuolio 4 veiksmų 6 paveikslų pjesę „Prieblandoje“ ir t. t. Tačiau nors ir šios pirminės komjaunimo organizacijos nuveikė nemažą darbą vystant meninę savišlavę, bet pagrindinis klausimas, kaip įdomiau organizuoti šią draugišką jaunimo šventę, nėra pilnutinai išspręstas, nes apsiribojama kokiuo nors veikaliuku ir vienu ar kitu tautiniu šokių. Bet kaip gi kalbėti apie tokias pirmines komjaunimo organizacijas, kurios ruošiasi jaunimo festivaliui „pro pirštus“. Iš tokių organizacijų tenka paminėti „Laukų spartuolius“ (sekretorius Kononovas), „Palangos“ (sekretorius M. Grigonienė), „Stalino keliu“ (sekretorius Repšytė). Nepakankamai ruošiasi jaunimo festivaliui įmonės bei įstaigos, ypač Šepetos durpių-kraiko fabriko inžinierius F. Lukšys.

Nemažą vaidmenį, ruošiantis jaunimo festivaliui, turi suvaidinti ir sportinės organizacijos. Ne kuriuose kolūkiuose, kaip „Skodins“, „Žalgiris“, „Neris“ ir kt.

do Rekašiaus vardo vidurinė mokykla ruošdamasi festivaliui, dažnai pasirodo su turiningai paruošta programa miesto kultūros namuose. Mokyklos chorvedžiai mokyti. Zinkevičius ir Mikantavičius, liaudies šokių vadovė mokyti. Guobyte daug dirba, kad šios mokyklos moksleiviai tinkamai pasirodytų jaunimo festivalyje. Bet galima padaryti dar daugiau. Mokykloje yra gabių dainininkų, literatų, sportininkų, kuriuos įjungus į bendrą jaunimo festivalio programą, būtų galima pasiekti geresnių rezultatų.

Aktyvina veikla ruošiantis jaunimo festivaliui rajono kultūros namai (direktorius D. Kazlauskas). Reguliariai vykstančiose tautinių šokių repeticijsose dalyvauja miesto įstaigų, įmonių darbuotojai. Nuosirdžiai dirba su šokėjais Šepetos durpių-kraiko fabriko vyr. inžinierius F. Lukšys.

Nemažą vaidmenį, ruošiantis jaunimo festivaliui, turi suvaidinti ir sportinės organizacijos. Ne kuriuose kolūkiuose, kaip „Skodins“, „Žalgiris“, „Neris“ ir kt.

kreipiamas sportui didelis dėmesys.

Tačiau daugumoje kolūkių sportas dar netapo masiška priemone ruošiantis jaunimo festivaliui. Rajono kūno kultūros ir sporto komitetas silpnai teikia paramą žemutiniam sporto kolektyvams.

Klubai-skaityklos, bibliotekos, vidurinės ir septynmetės mokyklos turi atkreipti dėmesį į tai, kad jų aplinkos teritorijos būtų sutvarkytos, papuoštos žalumynais bei gėlėmis ir kad jaunimas atėjęs į tokias vietas galėtų pailsėti, praleisti linksmai laisvalaikį.

Kolūkinis jaunimas, moksleiviai, įmonių, įstaigų darbuotojai! Įtempkite visas jėgas jaunimo festivaliui pasiruošti masiško ir įvairiaprasmiško atmosferoje, kovokime už tai, kad jaunystės, grožio ir džiaugsmo šventė atneštų mūsų rajono jaunimui dar didesnę draugystę, kad šis jaunimo festivalis pademonstruotų išaugusias mūsų jaunimo menines bei sportines jėgas kovoje už šviesų komunistinį rytojų.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos

K R E I P I M A S I S

i visas komjaunimo organizacijas, komjaunuolius ir
komjaunules, i visą tarybinį jaunimą

(Atkelta iš 1 psl.).

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba kreipia ypatingą ministerijų ir žinybų, statybų ir ūkinių vadovų dėmesį į jų atsakomybę už organizuotą naujai atvykstančių jaunųjų darbininkų priėmimą ir būtinų gamybinių bei kultūrinių-buitinių sąlygų sudarymą jiems. Partinės, komjaunimo ir profesijungines organizacijas turi jautriai atsiliepti į jaunųjų darbininkų reikmes ir poreikius, apgaubti juos dėmesiu ir rūpinimusi. Partija ir Vyriausybė, kviesdamos tarybinį jau-

nimą dirbti šalies rytinių ir šiaurės rajonų statybose bei ūkio, o taip pat statyti Donbaso šachtas, yra įsitikinusi, kad jaunieji patriotai garbingai atliks jiems pavestus uždavinius, savo darbu padės didinti mūsų didžiosios Tarybų šalies galybę.

Jaunieji patriotai! Partija ir Vyriausybė kviečia jus naujiems darbo žygiams vardan tolesnio mūsų mylimosios Tėvynės klestėjimo, vardan komunistinio pergalės!

TARYBŲ SĄJUNGOS
KOMUNISTŲ PARTIJOS
CENTRO KOMITETAS

1956 m. gegužės 18 d.

TSR SĄJUNGOS
MINISTRŲ TARYBA

IVAIRENYBĖS

TEN, KUR GYVATĖS SAUGOJAMOS

Didžiuliam, pilname skubėjimo ir triukšmo mieste Čekoslovakijoje yra namas, kuriame tie gatvės judėjimo garsai vos girdimi. Tai — tylos ir ramybės karalystė, gyvatių karalystė. Šimtai čia laikomų gyvatių „padedą“ žmogui kovoti su ligomis ir skausmais, o taip pat apsisaugoti nuo gyvatių įkandimo pasekmių.

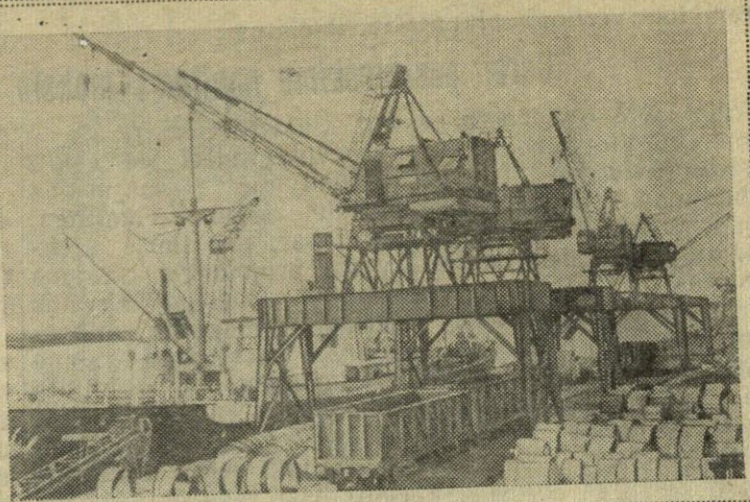
Gamtose gyvatės turi daug priešių, jas žiauriai persekioja ir naikina, o čia jos apsuptos ypatingu rūpesčiu ir dėmesiu. Erdviuose terariumuose joms,

kiek įmanoma, suteikiama visa, ką jos prarado laisvėje ir kas joms gali būti naudinga.

Sunkus ir pavojingas darbas su gyvatėmis. Norint gauti lašelių gyvatės nuodų, reikia atsargiai prispausti miniatiūrinius gyvates dantis prie specialaus laboratorinio indo krašto. Gelsvas lašas, likęs ant indo stiklo, gali vėliau būti žmogaus gyvybės išgelbėtoju. Iš gyvatės dantų išspausiti nuodai išvalomi ir, kristalizuojant vakuume aparatuose, paverčiami į toksiną. Gyvatių nuodų serumas leidžiamas žmonėms ir gyvuliams gyvatei įgėlus. Be to, gyvatių nuodai vartojami medicinoje ir dėl

Gyvai vyksta tarptautinė prekyba per Klaipėdos jūrų prekybos uostą. Čia atvyksta laivai iš Anglijos, Prancūzijos, Švedijos, Norvegijos ir iš liaudies demokratijos šalių. Nuotraukoje: spartusis laivas „Nikolajus Baumanas“ apdorojimas Klaipėdos uoste.

L. Morozovo nuotr.
(ELTA).

M U M S R A Š O

„Šeimynėlė“

— Nemokamai į kino seansus gali lankytis kultūros skyriaus vedėjas ir remonto punkto meistras, — taip nustatė LTSR Kultūros ministerijos kinifikacijos vyr. valdyba. Šiuo atveju liečia drg. drg. A. Tautvydą ir L. Bolną.

Tačiau mūsų „Aušros“ kinoteatre, pasirodo, kitaip daroma.

— Nustatyta tvarka yra man, o aš, kaip vadovas, galiu pakeisti šią tvarką, — reikalauja manyti, samprotauja rajono kultūros skyriaus vedėjas drg. Tautvydas.

Ir tikrai, niekuo kitu negalima pateisinti tokių faktų, kaip tik savivaliavimu.

— Mums suteikia vedėjas galimybę nemokamai žiūrėti visus filmus kada nori: dieną ar naktį — taip kalba G. Petrauskienė, A. Makštelytė-Kristovienė, J. Vagnaitė, D. Kazlauskas, J. Balčiūnas ir kiti šių ir kitų šeimų nariai.

Nebloga „šeimynėlė“. O juk iš tokios „šeimynėlės“ paėmus, kaip kad ir iš kiekvieno žiūrovo imama už bilietą, nereikėtų ieškoti „kitokių“ lėšų po įstaigas ir aimanuoti, kad iki plano įvykdymo trūksta keleto šimtų.

— Kai įdomus filmas, tai negalvok pamatyti jį kada nori; nėra vietų — sako kupiškietis... Bilietų negausi.

Bet štai, minėti asmenys ir šiuo atveju turi galimybę pamatyti kino filmą. Drg. Tautvydo pasiūlymu, jie gauna pristatomas kėdes, o kitiems, norintiems patekti, vedėjas pasako:

— Vietų nėra. Pristatyti kėdžių neleidžia priešgaisrinės apsaugos taisyklės.

Gi „šeimynėlė“ tokių taisyklių dar nepritaikė, ji naudojasi drg. Tautvydo išrastais savais nustatais. Įdomu kada tas viskas baigsis?

P. Vytutis

Už taikų dviejų sistemų sambūvį

Analizuodamas tarptautinę padėtį, partijos XX suvažiavimas nurodė, kad dabartinėmis sąlygomis yra tikrai du keliai: arba taikų sambūvis, arba labiausiai griaujantis istorijoje karas. Trečio kelio nėra.

Kuriuo keliu žmonija eis? Pasirinks karo kelią, ar taikų sambūvį?

Iki šiol taikos priešai mėgino įtikinti, kad Tarybų Sąjunga tariamai ketinanti nuversti kapitalizmą kitose šalyse, arba, kad Tarybų Sąjunga, esą, iškelia taikaus sambūvio šūkį tiksliai taktiniais sumetimais. Taip taikos priešai melagingai mėgina įrodyti, kad karas neišvengiamas.

Bet visai ką kitą, sako gyvenimo tikrovė bei už taiką kovojančios jėgos. Tarybų Sąjunga neturi jokių priešasčių karui sukelti. Mūsų šalyje nėra žmonių, kurie norėtų arba galėtų iš karo pasipelnėti. Mūsų šalis turi pakankamai žemės ir gamtos turtų, užtektinai žaliavų šaltinių bei rinkų prekėms realizuoti. Kam gi reikalingas tarybinis žmogus karas? Ne, jis nereikalingas.

Nereikalingas Tarybų Są-

jungai karas ir tam, kad būtų kur nors nuversta kapitalistinė santvarka ir įvesta socialistinė. Tarybinė politika teigė ir teigia, kad naujos santvarkos kūrimas vienoje arba kitoje šalyje — tai tų šalių tautų reikalas. Lenininis principas dėl taikaus dviejų sistemų sambūvio buvo ir yra mūsų šalies užsienio politikos kertinis akmuo.

Dar iki Spalio socialistinės revoliucijos V. I. Leninas sakė, kad „socializmas negali vienu laiku nugalėti visose šalyse. Jis nugalės iš pradžių vienoje arba kitoje šalyje, o kitos kurį laiką liks buržuazinės arba ikiburžuazinės“ (Raštai, 23 t., 68 psl.).

Istorija akivaizdžiai patvirtino šį Lenino teiginį: štai jau beveik 40 metų, kai socialistinė valstybė vystosi šalia kapitalistinių šalių.

Nors per tą laiką ir buvo karinių susidūrimų su mūsų šalimi, tačiau jie buvo ne dėl Tarybų valstybės kaltės: pastarąją užpuļdavo kapitalistinės šalys. O kai 1941 metais hit-

leriniai galvažudžiai užpuļė mūsų šalį, Tarybų Sąjunga per visą karo laikotarpį palaikė taikingus santykius su dauguma kapitalistinių šalių. Anglija, Amerika ir Prancūzija buvo Tarybų šalies sąjungininkais kovoje prieš bendrą priešą.

Po antrojo pasaulinio karo socializmas išėjo iš vienos šalies ribų ir tapo pasauline sistema. Susidarė plati „taikos zona“, į kurią įeina Europos ir Azijos tiek socialistinės, tiek ir nesocialistinės taikingos valstybės. Vienuolikos metų pokario laikotarpis dar kartą įrodo, kad socialistinės ir kapitalistinės valstybės gali ir turi taikiai sugyventi.

Partijos XX suvažiavime iškelti teiginiai apie taikų dviejų sistemų sambūvį, apie socialistinių ir kapitalistinių šalių lenkyniavimą ir apie galimybę užkirsti karams kelią šiuolaikinėje epochoje susilaukė plataus tarptautinio pripažinimo.

Taikaus sambūvio principas tapo vienu Kinijos

Liaudies Respublikos ir kitų liaudies demokratijos šalių užsienio politikos kertinių akmenų. Ši principą aktyviai vykdo Indijos Respublika, Birmos Sąjunga ir eilė kitų valstybių. Ir tai dėsninga, nes kitos išėitios dabartinėmis sąlygomis nėra. Daugelyje kapitalistinių valstybių patys kapitalistai vis plačiau skleidžia šūkį: „Geriau prekiauti, negu kariauti“.

Pasaulyje nėra nė vienos valstybės, nė vienos tautos, su kuriomis mūsų galingoji socialistinė Tėvynė nesiektų palaikyti tvirtų taikių santykių. Ši taikinga tarybinė politika vaizdžiai pasireiškė draugų N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo kelione į Angliją. Ryšium su Prancūzijos ministro pirmininko G. Molė ir užsienio reikalų ministro Kristiano Pino vizitu į Maskvą draugas N. A. Bul-

ganinas pareiškė: „Visos tautos, — ar jos gyvena socializmo ar kapitalizmo sąlygomis, — suinteresuotos, kad sambūvis būtų ilgalakis ir tvirtas. Tuo vadovaudamiesi, mes manome, kad skirtingas socialistines sistemas turinčios šalys privalo ne tik egzistuoti viena greta kitos, bet žengti toliau, gerinti santykius, stiprinti savitarpio pasitikėjimą, bendradarbiauti“.

Lenininė taikaus sambūvio idėja visam pasauliui įrodo, kad Tarybų Sąjunga ryžtingai atmeta tokią politiką, kuri milijonus žmonių įvelia į karus vardan saujelės milijardierių savanaudiškų interesų.

Taikaus valstybių sambūvio principas tapo taikos ir tarptautinio saugumo stiprinimo vėliava. Taikų dviejų sistemų sambūvį pripažįsta ir remia didžioji žmonijos dauguma.

V. Laurinkus

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

E K R A N A S

Kinoteatras „AUŠRA“

„Kruvinasis kelias“ — gegužės 26 — 27 d. d.

„Dūmai miške“ — gegužės 29 — 31 d. d.

Seansų pradžia 21 val.